

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§.17. Tempus vestrum &c. Diabolus, quo nos perdat, attendit modicum sibi esse tempus: tu illud quoque considera, quo te salves, & muscipulam, quam vidit Amos reformida.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](#)

ter circumcisus sunt. O rem stupendam! erat circumcisus adeo grauis, ut patitur in filii Siche, cum tanti essent parui & magni, quas voces, quos planctus, quas fundebant lacrymas! quod singulariter in celum dirigebantur ex dolore nostro, quem adfererat illius circumcisio? quid ergo Abrahā, an salte vel modicū distres tam ardui precepit & univeralis executionē? cum Deus subpoena mortis animas præcipiat, ego nū diutius expectabo? si forte quis hac nocte discesserit, an expediter ut tantu[m] iacture cor meū lameata patere? ne absuminio respondeat Abrahā, non est differentia, illud quod Deus præcipit agendum, quantumlibet arduum sit, & molestum illuc mandetur executioni.

¶. 17. Tempus vestrum &c. Diabolus, quo nos perdat, attendit modicum sibi esse tempus: tu illud quoque considera, quo te salues, & muscipulam, quam vidit Amos reformatu.

Hoc carceriū cōstringamus. Diabolus furiōsus circumvolvita, nechoram, nec intermitteantur onis, quā vivēti singulos perdat & deglutiā: Quia modicū tempus habet defensis ad nos habens irā magnum, scimus quod modicū tempus habet. Quia ratione nostrī nob̄ modicum concedi tempus quia nouit id sibi tantum superesse temporis ad aliquem tentandum, quod illi superest ad vitā, haec autē nouit esse brenum. Optimè sit quod lob scripti: Breves dies hominū sunt & homo natus de muliere, brevis viensis tempore &c. Obices: si ita hoc enim & nos oīnūs omnes, sed eur ita festinandum? liceat intelligat, quod absolūtē vita diutior eius qui diutius visit, brevis sit, cum paucis tantū annis perficeret, & non magno est A strologis, qui ex influxo stellarum in seruilius cognoscit, quod viginti adhuc annis vel triginta sit supereructus? an non expertus est medicus, qui cognoscit, & explorat humores corporis vniuersitatis & notat in hoc esse bene temperatos & salute potiri eum incolum? an non corporis tui cognoscit compositionem, & videt nihil nunc esse, quod tibi possit mortem inferre?

Noī abnuō: etenim cognoscit totā naturā: sed tamen intelligit à Deo mundū gubernari, cuius erga mortales singularis est prouidēcia, & quod aliquando secreto suo iudicio, subito hinc illā rapiat, cui vita videbatur fūta diutior, &

interdum adolescentē prostrat, dō est in gratia quod prouideret, quod illo diuīsiūs viceret, dīmaretur, illudque compleat Salom. Raptus est noī malitia mutaret intellectum eius: ans noī p̄tis Sap. 4. 5. de seipso animā illius. Quocirca summo mane non omittit eius procurare damnationem, quē videt omnīcum Dei: posset enim fieri, ut mane Deus illam rapere ac in columnam seruaret, & proinde nullū ubi superesset tempus, quod illas intenderet damnationem, quid igitur quotidie suspicatur ultimum effe vite diem unius cuiusque: unde nullo modo patitur elabi vel vnicam horam, quā non omnem sibi possibilēm adhibeat, nos perpendi, diligentiam. Si dia. bolus in crastinum non differat insti procurare perditionem: quia licet illi videatur, quod quidem naturaliter vitam habeat ad multos dies lecuram: porro videt quod Deus abdit suo suo scrutinio quandoque dum minus cogitat, illū ei eripit, loco statutū fecuro, & de vite huīos periculis eripe eundem: hoc est: Seis quod modicum tempus habet. Te vero, quincedeūtū nocti naturali, verum eras viēturus sis, & quotidie certis p̄t oculis in peccatoribus tremenda Dei iudicia: talis enim salvus decubuit, & in columnis, quem manē ad sepulchrum extulerunt: talis autem vegetus surrexit & irreger, solem tamen non vidit occidentem, altee autem adolescentē quem-dixit ad eo robustum ut vendere poruerit, sic loquamus corporis testimoniū, inopinō corripitur exanthemate, quo per singula momēta ad funera sapit: similitate & vicinus tuos corporis crassitate turri comparandus subiecti apoplexiā tanguntur, vel lethargo, hec: hinc tiscedit, ut nec semel in se poruerit interrogari: quāc inquit debet corpore cura, & quām iustū tibi timendum, ne quisque dies ibi sit vita postremū quam serio tibi incumbit sic tempus impendere quasi tibi nullum crassum efficit aduenturum.

Hæ mente voluebat David, illaque verbis indicauit: Ecce mensurabiles posuisti dies mēs: Quæ verba sic transferuntur. Septuaginta: Ecce veteres posuisti dies mōs. Nostri Ut expofuit cum D. Ambroſo, D. Au. gustino Perpende, Domine mihi, quod veteres mihi dies tribueris. Cur quæ dies appellat veteres? prælata hic congerunt SS. Patres, sed proposito seruieret quod ante suggestiō: tempe, quod in Sacris litteris idem significant seco convertantur: aliquid antiquari, seu senescere, & prope intentum esse: ita loqui-

tur D. Paul. Quod antiquatur & senescit, prope interitum est q. d. Dominus dicit mihi confessisti tales, ut vnumquemque eorum sic iudicem morti proximum ut vereat nomini postremus illo cecidat: & spectate videtur quod diximus Deum dixisse amico suo Ioh. nepe quod diabolus ut catus tanto furore rapiatur ad cunctos bonos, cosq; deglutiendos: quia vita nostra dies considerat & secessentes: Affimabit abyssum senescentem: quia crastinum non expectat: Domine mi psallit David: diabolus quo me perdat nullum tempus exspectat futurum, nec die sequentem, quia timet talera mihi non obueniarū: & quod hodiernus mihi futurus sit ultimus: quanto igitur maiori mihi sollicitudine est saluti prospiciendum, cum seiam dies vita mea singulos mihi esse poste supremos?

83° 47 Hoc igitur est, quod Apostolus ait: *Quoniam dies mali sunt, & fallaces sunt in tantū, ut nūli habetas, cui positis fidere, nec secūre pedē summittere, quāsi illo non moriaturus, quām fallax est stratum lateritium, quod aequalē videatur esse & planum, in quo lapis ille, qui videatur exercitus secundus, tam effet fallax ut pedem illi infingendo iergeretur, teque simul ad profunda puteti rapere interitum, viam perpende vitæ, stratum diebus, cuis quilibet dies lapis est: videuntur æquales, & ordinatae singulis singuli convenientes, sed pedem in eo figendo, quē creditur orem, & laberis & moreris: an illi tibi non videantur esse fallaces: quo circā hoc unum vobis, sumptuosa Christus persuaserit, ad hoc multas dixit parabolæ suas & conciones, qualis illa fuit de Domino qui tempore venit seruis maxime iaoipinato illa de vigilis, quas serui suis seruare incumbit: similiter de decece virginibus, in qua sic ait: *Media nocte vel amor fatus est: ecce sponsus venit.**

Ma. 25.6 **IV.** Quoniam nobis intercessit, ut vigilemus: Tria continet media noctis tempus: unorem, soliditudinem, & fæcordiam. Primum: tempus est timoris & horroris: eius in propria est tenetris illum incutere, & profundiores sunt medianæ: non & mors, **Sap. 18.** Secundum: tempus est solitudinis: non enim quisquam per placas, per forsas, prætoria duagator: Ecclesiæ & domus occuluntur: Vnde tam profundum seruator silentium, ut dicitur sit à Salomon: *Dum medium silentium reverent omnia, & nos in sua curia meditari haberes: Tertiū: est tempus fæcordiam dum homines à sensu, & potentiarum suarum vacant operibus, solumnum captant: nec*

enim hoc aliud est, quam portas ocludere soliditudinibus: tempus est, de quo scriptit Iohannes: *Quando solet sopor occupare homines. En tibi tempus mortis.*

Primum: tempus est horroris & timoris, quandoquid omnium naturæ nostra terribilissimum sit mors: deinde horror adegit ille, quo quis percuteatur ex consideratione, quod iam nunc diuino silentio sit tribunal, cuius yel sola consideratione ossa concutere solebat sanctissimorum. Secundum: tempus est soliditudinis: nec enim sociare tibi licebit fortissimos a militis in via comites, nec pecuniarum facios, quibus tibi consulias, solus eas oportet, & solus tecum operibus tuis diuino silentio tribunali iudicandum: dicendum quoque, de te vi expeditum D. Aug. & Bern. *Ecco homo & opera eius Tertiū tempus est fæcordia: dum enim minus eris solidus, vita tempus tibi terminabitur, mors accurret, & implebitur illud Salomon: Nescit homo sine fini sed sicut capiuntur pīces hamo, & sicut aquæ laqueo comprehenduntur, sic capiuntur homines in tempore mali. Tempus vocat malū, quod fallax est: iohannes Paulina phatasi: Dies mali sunt.*

Vt opinor congrue hoc illi, quod Deus Propheta Amos demonstravit, ait illi, vates, attolle Musculos: *Quid vides Amos? respondet: Vnūnum pulu Apomorum mega video in Hebreo verbum est Chelub, mosmor quod variat & dubias patitur explicaciones: si applicande diversimodè à diversis transferuntur, oppo- catur. si nonnulli legunt: Discipula, sic transfluit Anos. 8. 2. Hier. illud Jeremias: Sicut discipula plena auctoribus, quid est discipula à proprio licet significet 27. tendiculum in generali, sic illam quæ animabibus ut iupi & vulpibus capienda extendit, siue manus quæ aibis, siue in transfenois: cum tamen sic discipula magis frequens, quæ more capiuntur, vnde nonnam habet: Muscipula, jam pro eodem sumitur, idem que significat Muscipula quod discipula: inde nomen proterbiū: Discipula murem cepit, dicit itaque Prophetæ, vidi Domine discipulam. Optimè vidili Prophetæ s; quippe hoc terrenos omnes decipiunt mortales, venientia super omnes habitatores terræ: quid per hoc indicas: id quod frequenter est in mundo neque quod Deus homines hinc abripiat, quando maxima fierunt fæcordia. Qualiter murem muscipoliā desipit: quando minus sibi timeret, magisq; fidet, & putat se securum, casu atrodenus, quem illi proposuisti, quem an bobus suis intercludit pœnūm: aut enim corruit muscipula, & ille comprehenditur, nec aliud surperest*

perest nisi ut tradatur felix derorandus. Sie fix-
possumero Deus miseros comprehendit terrenos,
quos vocat: Habitatores terra, quando minnos
sibi consulunt, quando in ambas dormiunt au-
res, omnino mortis immemores.

VI. Quare fallaciter velut in municipia Deus
Pharaon peccatores rapiat, & cōcludat paret in Pharaon-
quasi, ne Egreduintur Israelita de Ramele in Soc-
mucii. hoc, deinde Ethan & ad ultimos deferti ter-
pula minos transgrediorunt: Castrata metata sunt in
caput, extremis fimbriis solitudinē. Hic iam illis exi-
stet, stentibus praecepit Deus Moysi: dic illis; hæc
Exo. 13. dicit Dominus: Reversi castra mensuetæ è regio-
20. ne Phihahiroth, quæsi inter Magdalu, & mare
Exo. 14. contra Beelzephon. Haec omnia sic fieri volo, in-
quit Deus, quia hoc modo despere intendo.
Pharaoq[ue]m: Dixi tuncque est Pharao super filios
Israel, coarctati sunt in terra, conclusi eos de-
fensum, & induvabo cor eius, ac persequetur
vos. Et glorificabor in Pharaone. Prodit in ate-
nam cum exercitu suo Pharao, fugientes inse-
quitor Israelitas, conclusi eernit illos in de-
serto, quos ipsa solitudo eius videtur tradere
vele potestat, intrat populus per maris rubri
profunda inostro pede, persequitur illum
Pharao superbis & vindictâ flagrante, sibi per-
fidens quod aqua transitum illis negante, vel
omnes miergetentur: vel manibus suis traderen-
tur, siisque exercitus occidendi: Persegnar, &
comprehendâ, impletib[us] anima mea Chaldaia.
verbo legit: Saturabitur exies anima mea. In
Hebreo, secundum Lipomanum. Explabitur
ex eis desiderium meum. Ingreditur vadas ab
viroque latere stupentes exercitus Pharaonis
insequens Israelitas: Persequentesque Ægyptij
ingressi sunt post eis & omnis equitatus Pharao-
ni, currus eius, & equites, per medium marii.
Sed aurora lucecentes Deus accurrit populi fu-
defensos fortissimus. Iamq[ue] aduenerat vigilia
matutina, & ecce respicuit Dominus super ca-
stra Ægyptiorum per columnam ignis & nubis
interficit exercitum eorum, illi agnoscunt, &
Dominus implerat oracula: Glorificabor in Pha-
raone scientique. Ægypti quia ego Dominus. Nec
aliter lores, habuit; manum tam Domini
potentem agnoverant, qui contra eos exercebat,
omnesque in apertam fugam moremque com-
pulerat: Fugiamus Israelem: Dominus enim
pugnat pro eis, per ore dum fugam melanconatur, &
egreditur, ecce dolent sibi aquis regressum im-
peditum: Fugientibus Ægyptiis occurverunt aquæ,
& inserviunt eos iumentis in medius flumibus. Ad

soli virg[es] Moysi percussonem omniæ aquæ pha-
raonis demerterunt exercitu, & medijs flumibus

milites omnes, currus & equites abforuerunt.

Quærit hic Hugo de S. videt. Si non videbat? Apud
Ægyptum, Israelitas præcedentes propter nubem in supra
terpositam, quomodo sequi posuerunt respondet, Exo. 14.
quod Non poterant eos videre per se, illos tamen Tex. 3.
sentiebant, videbant ex odore subsequi Israe-
litæ, eo que ineq[ue], sicut mus ex odore easci

municipalum ingreditur; & ad hoc illos Deus

mortuos ad littus eiecit, Obiecti hic Caïet, qui

fieri potuit istud: demerterus enim non nisi post

triduum aquis supernata, quod & illis videtur

contigisse: Submersi sunt quasi plumbum in

aquis vehementibus, operuit eos mare. Sic

et, atamen solvit Deus hoc in tuâ operari vi-

litate, unde voluit, ut illico supernarent, &

coram viderent illi cadavera quæ tu pariter vi-

deres, ut inde cognoscas, quomodo Deus illos,

qui in municipia comprehendenterit: quia eò ipso

quo persequabantur Israelitas, solvit Deus vi-

fe captos agnoscere, & tunc propriam inueni-

rent mortem, quando minus quidquam de illa

mali suspicabantur, quinimo de illis cecinit

Moy. in Cant. Ascenderunt populi & irati sunt: Exo. 15.

dolores oblinuerunt habitatores Philistim legit

Caïet, ex Hebreo: Audierunt populi, tremunt,

tremor apprehendit habitatores Philistim. Ori-

genes interpretator Philistim idem esse ac

Cadentes populatam illi sunt, qui dum maior

steri: mortis socordia, in ipsam incident per

illud ipsum, quod suis quartu[m] intentionibus

Nec hœ mirandum, quod Deus te velut in mu-

scipua ad tuam comprehendat supplicium, quā-

doquidem te diabolus queridie per culpam

tum, te velut in municipia comprehendat.

Subtiliter expendit D. Aug. dæmones in hoc VII

mundo esse venatores, eorumque instrumenta Diabe-

letio habet: ipse liberavit me de laqueo venan-

tium: Legit ipse: de municipia venantium. scipias

Quinam sunt illi venatores, / in propatulo eti, velut

etie dæmones. Et quibus nos venantur? mulci-

mures: miseros nos, quos diabolus excipit & ca-

pit velut mares, nobilis; parat municipias. Quod

mus in municipio comprehendendur? modico

casco tosforillo similiiter nos diabolus compro-

heidit, sicut te milierum comprehendit volu-

tales pella certa compositione, & quoque desi-

pet in hœi municipia cœribinatus, ut neficias

præ nimia flultia tua, quomodo egrediaris; te

similiter lucro quatuor terunciorum, te pariter

Xxx * detinet,

dicitur, quia tu detines bona aliena, tibiq; persuades nullas tibi esse vires, quibus hanc di-
rumpas muscipulā, & tu pariter in illo detine-
ris officio, quod in iugis medijs iniustè obtinui-
sti, Propitius sit mihi Deus, (inquit D. Aug.) heu quantos diabolos decepit in muscipulis! o
quanta calamitas, nos tam turpiter ab illo
comprehendi.

VIII.
Ita Deus, ut vos patiamini, velut mures insipites,
per culpas vestras comprehendunt: vos ego velut
mures
compre-
hendit,
Cum ergo tanta vestra sit calamitas, inquit
Deus, ut vos patiamini, velut mures insipites,
per culpas vestras comprehendunt: vos ego velut
muscipula, vobis ad peccatum, comprehendenda-
sicut enim illa mūs cōpreditur, quando sibi
omnes pollicetur & ingressus & egredens, nec
esse credit qui ponat obicem, quo minus rostū
corrodat caseum, pessulum decidit & com-
prehenditur, nec patet illi egredens donec aditene
parati feles eum deuoratur; simili modo quā-
do sibi tales omnes persuadent securitatem,
suis vacantes delicijs, & minus de malo cogi-
tantes: pessulum cadet infirmitatis, apoplexiz,
exanthematis, lethargi, quibus eorum anima
velut captiuitur, ut nec sibi possint attendere,
nec peccatis suis, nec exonerantibus, quibus
grauius tenentur: donec e corpore decadentes
feles expectent ipsos infernales, deuoraturi, qua-
lis erat Rex Balhaistar in die latissimæ fuz, con-
vicio uiuio delectatus opiparo. Quād autidē calceum
IX.
Exem-
pli cop-
teratur
attripi coenac deliciatum, omni postposita
mali formidine & ecce subito laqueus cadit,
ne a quo dīscipuli, aduerit, vnicam tanum
notat manum scribentem & proloquente, mor-
tem illi iam esse in osij. Quād quietus diues
ille, de quo Dominus in lecho suo decumbens,
suarum easco diuinaū incitatus, illas amba-
bus anima manibus apprehendens, intellectu
nimirum & voluntate: sic a imam suam allo-
quitur: Anima mea habes multa bona, posita in
annis plurimis, comedo, bibe, spalare, & ecce su-
bito corrūptus discipula, hac ecclesiæ vocellū per-
terrente: Stulte hac nocte animam tuam repe-
sentāto? quia autem parasi cuius eruntū stulte
simis, hac eadem nocte animam eumores infe-
licem, & quid de tantis rebus futuris, quas tibi
collegisti? o carnis tua cultor quād nulla, mu-
ris instar sollicitudine viuis anxius, etiam tote
iphas corrodens carnes & saltem, quam per-
didisti, & bona tua, quæ viuendo luxuriosè pro-
degesti? o atri cupidissime, quād bonis istis
terrenis hares implexus, ut modum tuæ nolis
ponere cupiditati? o dignitatum ardacio quād
sedulò macrum illi injicias dignitati, medijs

vñus illicitis? caue tibi, ne pessulum te com-
primat inopinatō: Et quia parafis ciuius erunt?
Ea iugis Christiane, tempus tibi datum ut
inter impenditorum Cum iepushabemus, operemur
bonum: nam quam diu durat, & semper quoties-
cumque volveris, poteris Deum accedere pro
anima tua remedio: crastinum non expedit
& eo modo viue, quasi tibi nullum esset crasti-
num obuenturum.

Inquisivit D. Cyprian, quare Dominus me-
thodom nobis orandi prælegit: sic dixerit, ut
oraremus: Panem nostrū quotidianum da nobis
hodie: An non satius tuus d. cere, in multis
dies, ut necesse non esset, quotidie Dei portam
pulsare, panemq; postulare, & non prudētiū il-
lum petere, in annū integrum, vel mensē,
vel faltem hebdomadē & expositū à Domino
Samaritanus fonte aqua sibi taliter erogari, ut
accuse nō foret eo amplius ad aquā exortere;
Domine, da mihi hanc aquam ut non sis, ut
neque veniam huc haurire. Videtur, quod p̄r
cipias, ut quotidiam mendicemus panem,
vel ut quotidie nos ipsos fatigemus, Deoque
fatuus moleſi, tot repetitis factis, que postula-
tionibus, prudētiū est hæc petiri.

Primò ut doceat vos, quod Deus libenter vos
videat ad ianuam suæ misericordiæ petendo re-
centes: venimus enim vos obliget, quatenus quo-
tidie ad illa recurritis: non vult ut hodie po-
tatis nisi quod hodie vobis est necessarium at-
que intelligat orationem vestram ita debere
esse continuam, ut quotidie vobis sit orandum,
atque à Deo postulandum Secundò: quod te do-
ceat, quod in cogitatione tua nulum promit-
tere tibi debetas crastinum, et quod taliter debere
est dispositum, ut credas quod vita tuæ diem
hunc tantummodo habeas hodiernum, iuuenq;
debete eile desiderium adeo feruens, Deo, Deiq;
regnopere ſuodi, ut alium vitæ diem preter pre-
secaté non exoptes: idcirco namq; hunc petitus
panem nostrum quotidianum hac ex eius
præceptu præcedit: Adiuuat regnum tuū. Me-
rito Christi dīscipulus vñsū p̄bū postulabit,
qui de crastino cogitare prohibetur: quia & con-
trarium sibi fit, & repugnat. ut quaramus in
faciulis dum viuere qui petimus regnum Dei velo-
citer advenire. Hoc verbi D. Aug. describat: Longè quidē est dies iudicij, sed unius est usq; ho-
minu dies ultimus. Longè esse nō potest, quia bre-
uia est vita & quia ipsa breuitas semper incerta,
quādō sit dies tuus ultimus, nescis. Corrigere bo-
die propter crat. & ipsa res est, quia multos occi-
dit, Domini
Tunc lo-

dit, eū dicit: eras, eras. & subito ostii clauditur.
Remāsi forū corūsū à voce corūna: quia nō ha-
buit gemisū colubē, eras, eras, corni vox est &c.

§. 18. Nō potest mundus odisse vos &c.

Oderant illi Christum; quia perfectam &
arctam proponebat illi veritatem, quam
mundus ordinariē perhorrescit.

A Liam addit Christus rationem, quā secul-
de respondet obiectioni, in qua si foci-
de illū arguebant, quodquid ea de causa in
Ierusalem non ascēderet, atq; quod ex foci-
dia & pusillanimitate non omittat ascensū in
Ierusalē, sed alia cum premente causa, nempe,
quod illum Ierosolymis execrarentur morte:
que illi inferte cogitarent: Non potest mundus
odisse vos me autem odio: quia testimonium per
hibeo, quod opera eius malitia: q.d. abit om-
nino, vecors nō iūm, nec foci-dix, aut pusil-
animatis iudicium est caute se gerere cum
eo, qui malum tibi machinatur. Contineat ver-
ba hæc, licet adeo suavia & pacifica, rigidam
fatu & asperam reprehensionem, ut eleganter
onorauit D. Chrys Reprehendit illi Christū,
quasi timeat ascēdere Ierosolymam: Christus
autem illos reprehendit, quia tales erant, qui
posse cō semper ascendere, quando voluissent:
argumentum evidens, quod homines essent
mundani, & similes illis de Ierusalem, supra
modum nefarijs, dixerant illi Dño: Manifessa
seipsum mundo: hoc nequam ait Christus
mihi conuenir, vobis autem optimè: quia vos
de hoc mundo estis, & mundum diligitis, qui &
ipse vos ut quid proprium diligit, sibi: conue-
niens; me vero abominatur quia manifestè
suis illi declaro nequit, atque evidenter illi
demonstro, opera eius esse flagitiosa. Quasi
aperit dicat supremo me persequuntur odio:
nihil enim magis peccator exhorrexit, quam
in medium proferantur eius sceler, & om-
nium oculis spectanda proponantur. Hac ea
causa fuit, quare mundus odio Christum & fu-
rore mortali sit infectus: Ego quia veritatem
dio vobis querit me interficare.

Amos 8.4. Subtiliter hoc expositum vidit Amos Pro-
Amos 5. pheta: Odio habuerunt corripientem in porta, &
10. loquenter perfecte abominati sunt. Correctio in
communi, est imperfecta. Notandum verbum:
Perfecte, execrabantur cum' qui perfecte eos ar-
gebat: hos est, qui funes arcuū sollestrigebat,
veritatem.

cui fatus nō erat corsū in communi vitia carpe-
re, sed in particuli illis hæc obijciebat: Ve
volū Pharis ei hypocrita &c. bona est medicina
doctrina in communis: sed perfecta non est, quia
manet in aere, nec aliquem restituit membroru
integritati: perfecta vero est, quando doctrina
hæc communis infirmo applicatur particuli.
quid dicas illi: Dñe mi, necesse est ut brachiu
illud cancero putridum absindatur, & sanguis
ille, qui te præfoeat ex corde foras extrahatur,
illis quoq; humeris cucurbitæ applicatur, eft
prædicatur medicus: bona est doctrina in com-
muni, sed non perfecta: quando enim proponi-
tur in generali, nullus emendator. Quando autē
loquitur perfecte prædicator: quid vero verbi lo-
quitor terē compotis, & circumflexis lecen-
tis: & quando mulcā ducit scripturam diuinā
& humanitatis elegantias: minimē: sed quando
descendens ad particularia, declarat huic, quod
cor pessimo illi redūdat humore mali: illi,
quod ipsi sanguis ex nimia luxuria cōputruit,
& nimis repletus ex alienorū honorū rapina,
& iſi, quantumlibet exterius optimè valere vi-
deatur, viscera tamen gerat cancer vicerata.

Hoc modo Dñs intauftis illis loquebatur in-
firmis, eaque de causa illum odio prosequeban-
tur: Loquente perfecte abominati sunt & hoc ipse
testatur: Mundus me odit: quia testimonium illi
perhibeo, quod opera eius malasunt. Facc appone
predoni facinus illius detegente: lumen accende
illi qui toto di noctis exoptat tenebras, quibus
in tales diuertat ædes a galiquecum amica luxu-
riose: o quā grauitate in te stomachabuntur, et
enim lux illis, ut mors reputatur: hoc ipsum ex
mēte D. Greg. lob indicavit: Cum subito appar. 1ob. 24.
merit; arbitratur umbrā mortis. Verba Salvato- 17.
ris sol erant clarissim, quo Pharasorum te-
nebra hypocrisis illuminabantur. Perfecte lo-
quebatur illis ad singulares descendens defec-
tus: unde & oderant illum.

Admirabilis fuit illa sententia vatis Isa. Cō. 50. 50
uersum est retro: ñ iudicū & iustitia longe ffe. (a) Vana
tit: quia corrui in platea veritatis. Ratio & iusti capa-
tia, inquit Propheta demissā & proiectā inēc-
tā, clamide virtus & sanctitas, lugēt interfec- 111.
tus: Exaudi me nobis, que hujus causa damni: quia Veritas
Corruīt, in platea veritatis, & quidem eo modo corruit
prostrata iacet vt nō sit qui suscipiat in firmā. in platea.
Quām hoc foret tristis spectaculū, si nobilēcer- 1sa 59. 14
neres virginē Regis filiā, supra modū diuītē so-
le venustiorē, in medio foro, quā omnes inspi-
ciāt, & cuius pulchritudinē opes & progeniem
edam: